

vendige Regler, der bedst egne sig for administrativ Behandling.

ad § 8.

Naar Udvalgets Tanke: at den Stilling, Beneficiarius tilkommer, rettest gjøres til Gjenskab for en særskilt Bestemmelse, billiges, bliver det nødvendigt at foretage nogen Forandring i denne Paragraph.

Derhos antager man, at en Tilføining, tjenende til at tydeliggjøre, at de omhandlede skriftlige Foreninger kunne indgaaes uden Landvæsenscommissariers eller Landinspecteurs Mellemkomst, vil kunne være ret henstgsmæssig.

Tanken i § 9

maa formeentligen aldeles billiges, og ved denne Paragraph er altsaa Intet at erindre, uagtet det maaffee kunde synes mindre beqvemt at skulle i en saa speciel Lov som denne søge den almindelige Regel ogsaa for ganske andre Tilfælde.

Under Forudsætning af, at Indholdet af § 10,

saaledes som Udvalget er tilbøielig til at antage, ogsaa afgjør Spørgsmaalet om, hvem Omkostningerne ved Mosernes Udskiftning paa hvile, findes ei heller Noget at erindre mod denne Paragraph.

Endeligen bliver i Henhold til det ad §§ 3 og 8 Omtrede at gjøre Forslag til en ny Paragraph, som indskydes imellem § 8 og 9.

I Henhold til det Foransførte tillader Udvalget sig altsaa at indstille:

at Lovudkastet vedtages med følgende Forandringer og Tillæg:

Ved § 1.

Af første Passus udgaaer: „Paa saadanne Steder . . . Lodsæier“ og i Stedet derfor sættes:

„Enhver Lodsæier i nogen Fællesstrækning, hvori der vel findes Lørvosjord, men

i saa ringe Mængde eller af saa liden Bestaand, at Arealen med større Fordeel vil kunne anvendes til Eng, Græsning eller Agerbrug, end til Lørvosjær, skal“

Efter Ordet „Kjendelse“ i anden Passus, tilføies:

„Gaaer denne da ud paa, at den forlangte Udskiftning bør nyde Fremme, har Landvæsenscommissiønen tillige at bestemme, om og hvorvidt der ved de særlige Lødders Afstæining skal tages Hensyn til bestaaende ældre Vedtægter imellem Lodsæierne.“

Ved § 3.

„Enhver . . . Lodsæier“ i 1ste og 2den Linie, forandres til:

„Enhver, der i en fælles Lørvosose eller enten baade Græsning og Lørvosjord eller Lørvosjord alene, eller Græsning alene“

Ordene: „til ubelukkende Raadighed“ i 3die Linie, udgaae.

„to eller høiest tre Steder.“ i 4de Linie, forandres til:

„eller høiest to Steder.“

I sidste Passus udgaae Ordene: „eller hvor nogen Beneficiarius er lodtagen i Mosen“ — samt, naar dette antages, forandres „denne“ i sidste Linie til: „Mosen“

Ved § 5.

I tredje Linie indskydes imellem Ordene: „Landinspectøren“ og „søge“ „eller den autoriserede Landmaaler“

Paragraphen tilføies Følgende:

„Planen skal, foruden Ordningen af den egentlige Udskiftning, indeholde de fornødne Regler med Hensyn til:

- a. Vandets Afbenyttelse og Afledning,
- b. Vei og Afgang saavel til Mosen som til de enkelte Parter i samme;
- c. Sætterum for enhver Lodtager i Mosen, og
- d. Fred paa Mosen i Lørvosjæringsstiden.